

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/I. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravištvu: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani štev. 11.467.

List za državne nameščenice in upokojece.

Državni uradnik in družabni red.

V »Glasniku železniških činovnikov«, ki izhaja v Zagrebu kot organ združenja enakega imena, je bil objavljen članek pod prednjim naslovom, katerega zaradi njegove splošne zanimivosti za državne uslužbence vseh strok objavljamo v prevodu:

»V poljedelskih državah — prav tako tudi pri nas — ne morejo nastati in tudi ne postojte gibanja družabnih razredov, ki bi s svojimi razlogi silila zakonodajalca, da jim posveti posebno pazljivost. Industrije ni v tolikšnem številu, da bi tovarniško delavstvo po svojih sindikatih moglo postaviti širše zahteve, ker to delavstvo niti ni stoočstotni proletarijat brez hiše in zemljišča, ki bi bil edinole odvisen od službe v tovarni. Izvira še po velikem delu z vasi, kjer ima še hišico ali košček zemlje ali pa se, kadar zmanjka industrijskega zaslužka, vrača na delo v vas in postane spet pastir, poljski čuvaj itd.

Kmetje tvorijo ogromno večino, toda gospodarijo še vsak sam zase prav tako kakor njihovi pradedi. Ni še zadosti zadrug in združnih denarnih zavodov, s katerimi bi organizirani kmetje stopili v sodobno življenje kot odločujoči činitelji. Kapitalisti (bankirji, uvozniki in izvozniki, veletrgovci in industrijci) se pečajo s svojimi dobičkanosnimi posli in kot veliki davkoplačevalci, od katerih ima država velike dohodke, morejo končno prodreti s svojimi zahtevami, čeprav gredo te morda tudi na račun drugih stanov. Tako se zdi, je tudi v sami »nekapitalistični« Sovjetski Rusiji. Domačega zasebnega in združnega kapitala ni toliko, da bi jim mogel postati nevaren. Oni dajejo in »žrtvujejo« drugim članom družbe tišči minimum, katerega še prenese njihova poslovna kalkulacija. Družabno gibanje premostrivajo zgolj z vidika svojih zasebnih interesov.

Manjši trgovci in obrtniki so raztreseni po vaseh in manjših mestih ter po predmestjih in s svojimi malenkostnimi interesi ne vplivajo posebej na razvoj in ureditev družbe.

Ostane torej državno uradništvo kot največje število tistih, ki so odvisni od svojega mesta in službene kariere — ker niso niti »glebae acipiti«, priklenjeni na grudo, ter ne žive od zemlje, niti nimajo denarnih rezerv razen svojih službenih prejemkov. Ker se pa za te državne službe zahtevajo tudi neke določene kvalifikacije inteligence, je velika večina razumništv v državni službi. Izven vrst državnega uradništva so inteligenti zastopani samo v nekaterih, številčno neznatnih stanovskih poklicih, kot so to zdravniki, odvetniki, inženjerji in slinči.

Ker je torej pretežna večina inteligence in tudi ostalih uslužbencev zaposlena v državni upravi in v njenih podjetjih, odvisi v agrarni državi družabni in narodni razvoj in gibanja teh smeri od državnih uslužbencev, med tem ko v drugih velikih industrijskih državah baš zasebni, nedržavni uslužbenci odločilno vplivajo na razvoj družabne ureditve.

Na ta način je država že zaradi svojega napredka in blagostanja kot najvažnejših razlogov, primorana, da socialna in gmočna vprašanja uslužbencev uredi kolikor mogoče v najpovolnejšem smislu, ker so ti njeni uslužbenci poglaviti del aktivne drž. celote. Drugi razlog je ta, ker so uslužbenci države in javnih samouprav pri svojem delu navezani na interese delodajalca, t. j. države in na pravično družabno enakost.

Državno uslužbenstvo, ki izreka, izvršuje ali predlaga številne odločbe javnega značaja na vseh stopnjah državnih oblastev in državnih podjetij, kjer je država potrebna ali prizadeta kot oblastvo ali posrednica ali stranaka, s tem svojim delovanjem dokazuje svoj značaj regulatorja državnega reda. Od rezultatov obsodbe, odločbe ali intervencije je redno odvisna možnost življenja, obstoja in premoženja državljanov iz vseh družabnih skupin.

Napačno je mišljenje, da so izvršilni organi državne oblasti zgolj avtomati, ki preko zakonskih predpisov nimajo nič razmišljati. Ravno nasprotno: tudi najnižji upravni in izvršilni organ zastopa svoj osebni »jaz« pri izvrševanju službe. V vsaki službi so poleg črke zakona odločilne tudi življenjske okoliščine: stranke so po premoženju, družabno in intelektualno različne, razen tega je pa med uredniki in oblikovalci zakonskih predpisov in odločb malo genialnih duhov, ki bi uporabljali tako absolutno nedvoumen slog, da se ne bi mogel predpis tolmačiti na več načinov. Toda tudi od vseh teh razlag in od vseh načinov izvrševanja službe je prav tako odvisen na vse zadnje razvoj državne in družabne ureditve.

Če še pripomnimo, da je v sodobni državi državni uslužbenec državljan s polnimi pravicami, na katerega po postoječih postavnih predpisih ni mogoč nikak pritisk — v čemer je znatna razlika napram stanju v minilem stoletju — potem je jasno, da je državni uslužbenec najvažnejši činitelj v zaščiti državnih interesov in hkrati v zaščiti tistih družabnih skupin in članov, katerim se po posredovanju države, toda brez nevarnosti za njen pravni red, to varstvo more nuditi.

Težnje našega učiteljstva.

Glavni odbor Jugosl. učiteljskega združenja je predložil prosvetnemu ministru obsežno spomenico, ki vsebuje poglobljene želje in težnje te mogočne učiteljske organizacije. Najvažnejše odstavke, ki bodo zanimali tudi uslužbenstvo drugih strok, objavljamo:

»V raznih kulturnih in drugih ustanovah izvršuje učiteljstvo vse administrativno in prosvetno delo. Preobremenjen s šolskim delom in z delom po vseh teh ustanovah zgubi učitelj kaj kmalu svoje zdravje in mu je s tem tudi onemogočeno pravilno vršenje dela v šoli. Učiteljstvu naj se prepusti, da deluje izven šole toliko, kolikor mu je mogoče.

Vprašanje šolskih nadzornikov bo pravilno rešeno le tedaj, če bo nadzornike izbral glavni prosvetni svet iz vrst učiteljev osnovnih šol. Nadzornikom naj se prizna stalnost in višja polož. grupa nego jo ima učiteljstvo.

Interesi šole in interesi kulturnega dela učiteljstva zahtevajo stalnost učitelja na službenem mestu. Za to so potrebne spremembe v zakonu. Dokler ne bodo te spremembe izvršene, naj se premešča učiteljstvo le med počitnicami.

Učiteljstvo zahteva, da se za prestopke sodi po predpisih uradniškega zakona in to v disciplinskih sodiščih

za učiteljstvo. Disciplinsko sodišče prve stopnje naj bo pri banski upravi in vrhovno v ministrstvu prosvete. Pred sodiščem naj bo omogočeno učiteljstvu, da se brani osebno in po svojem pravnem zastopniku.

Pravičnost zahteva, da se za učitelje, ki služijo na posebno težkih službenih mestih, določijo posebne nagrade. Po določenem številu let v takem kraju naj bi imeli ti učitelji prvenstvo pri podeljevanju boljših mest.

Poročenim učiteljicam naj se prizna pravica do stanarine, če nimajo naturalnega stanovanja.

Prošnje za napredovanje učiteljev v višje skupine in periodične poviške naj se smatrajo za nujne.

Učiteljstvo-bojevnikom naj se prizna pravica do napredovanja po grupah, ravno tako kot je to priznано zdravnikom-bojevnikom s finančnim zakonom za l. 1933./34.

Josip Skalar., viš. rač. svetnik v pokoju:

Še enkrat: plače občinskih in državnih uslužbencev.

Ko sem spisal članek pod gornjim naslovom, ki ga je objavil Vaš cenj. list v svoji 9. številki, pač nisem mislil, da bo izzval v vrstah tovarišev na ljubljanskem magistratu razburjenje in proteste. In vendar se je to — kakor mi poročajo — zgodilo. Razburjenje je pa popolnoma neutemeljeno in neumestno, zakaj moj članek nima prav nobene osti proti plačam občinskih uslužbencev ljubljanskih. Kdor mu podtika drug namen, ta članka ali ni čital, ali ga ni čital v celoti, ali ga ni razumel, odnosno ga namenoma ni hotel razumeti. Članek se deli lahko na dva dela. V prvem ugotavljam in pokažem na par primerih, da je imel občin. svetnik dr. Pipenbacher prav, ko je trdil, da imajo naši tovariši na ljubljanskem magistratu v mnogih primerih višje službene prejemke kakor mi. V drugem sem pa izrečno poudaril, da jim tega ne smemo zavidati in da moramo biti veseli, ako more vsaj del javnih uslužbencev kolikor toliko stanu primerno živeti. Zaključil sem svoj članek s pozivom, da moramo stremeti za tem, da se naši prejemki primerno zvišajo in da bi bilo to ne le v korist splošnosti, temveč tudi državni upravi sami, saj more le tisti državni nameščenec posvetiti vse svoje delovne moči državi, ki nima skrbi za obstanek. Moj članek so pravilno pojmi mnogoteri tovariši iz vrst državnih uslužbencev in tudi od nekaterih trgovcev sem prejel za svoja izvajanja polno priznanje. Da, celo nekateri pravični tovariši z magistrata so se izrazili napram meni, da sem imel popolnoma prav, ko sem napisal predmetni članek.

Zelo se moram tedaj čuditi omenjenemu razburjenju, še bolj pa kavarističnim govoricam, ki so spravile moj članek v zvezo z mojim stremljenjem za izboljšanje moje eksistence. Naj si bo temu tako ali tako: moja vest je čista in če moram nositi za moja izvajanja posledice, jih bom nosil moško, četudi pri tem poginem (da se ne izrazim tako, kakor navaja gosp. dr. Pipenbacher v 18. št. »Pohoda«). Svoje mnenje sem vedno odkrito povedal in tudi možato zastopal, zato ponovno trdim, da je imel dr. Pipenbacher prav, ko je konstatiral, da so službeni prejemki večine magistratnih uslužbencev višji kakor naši — to je

šolske oblasti naj bodo neodvisne od upravnih oblasti, ker je skušnja pokazala, da dosedanja odvisnost ne vpliva dobro na pravilen razvoj in napredek osnovnega šolstva.

Učiteljem, ki so dodeljeni šolskim nadzornikom in banskim prosvetnim oddelkom ter ministrstvu prosvete, naj se nakazuje stanarina kot njihovim tovarišem, ki so zaposleni na šolah.

Upokojijo naj se vsi učitelji in učiteljice, ki so dovršili 35 službenih let. Na njihova mesta naj se postavijo novi učiteljski kandidati, ki čakajo že po dve ali tudi več let na namestitve.

Večje število učiteljskih kandidatov čaka že delj časa na namestitve. Odbrijo naj se izredni krediti za namestitve vseh teh kandidatov. Prvenstveno naj se namestijo oni kandidati, ki so odslužili vojaščino, nato oni, ki imajo boljši uspeh in so potrebnejši.

tudi dokazal v cit. številki »Pohoda« — vzdržujem pa tudi svoje mnenje, da srečnejšega položaja našim tovarišem na magistratu ne smemo zavidati, temveč moramo stremeti za tem, da se zboljšajo naši prejemki. Nikakor ne smemo slediti onim, ki zahtevajo, da se zvišajo njihovi prejemki na isto višino, kakor jih prejemale drugi tovariši, ako bi pa bilo to nedosegljivo, naj se znižajo prejemki teh srečnejših stanovskih tovarišev na njihove prejemke. Sicer naj mi bo pa dovoljeno ugotoviti, da bi gotovo ne bilo dr. Pipenbacherjevih izvajanj v občinskem svetu ljubljanskem in tudi ne mojih člankov, ako bi referent — kdo je to bil, ne vem — na diskusij-skem večeru govoril resnico. Nikakor ni bilo potrebno, podati javnosti napačne podatke in trditve, temveč bi lahko event. višje prejemke prav primerno utemeljil z mojimi gornjimi izvajanj, katerim bi lahko še dodal, da primerno plačano uradništvo vse lažje vrši svoje dolžnosti, da ni izpostavljeno korupciji in eventualnim kaznivim dejanjem. To bi storil lahko tudi g. dr. Pipenbacher. Uverjen sem, da bi imela vso javnost na svoji strani.

Sedaj pa prihajam z novim predlogom, ki bo najbrž izzval proteste v vrstah vsega boljše plačanega uradništva, naj si bo že državno ali privatno. Plače bi se morale primerno regulirati, in sicer navzgor in navzdol. Ugotovi naj se eksistenčni minimum za samca in za oženjenca in to pri najskromnejšem življenju. Plače vseh uslužbencev bi se potem morale brez-pogojno zvišati na ta znesek. Hkrati naj bi se fiksiral maksimum za plače vseh vrst nameščenec. Izredne razmere, v katerih živimo, zahtevajo tudi izredne ukrepe in tudi žrtve. Nižji uslužbenci so jih doprinesli že dovolj. Koliko gorja je rodilo vedno zmanjševanje plač, vedo povedati samo prizadeti! Ali je pri današnjih razmerah mogoče preživljati rodbino z 1000 do 1500 Din na mesec? In kako naj živi skromna dnevničarka s 700 Din na mesec, osobito ako nima staršev. In potem naj pride še bolezen z vsemi svojimi posledicami, predvsem z zadolžitvijo! Omejitev v izdatkih je doseglja vrhunec in je ni več mogoče potencirati. Obleke so ponošene, nikakor ne več »stanu primerne«, pre-

hrana je vedno slabša. Znan ljubljanski trgovec, ki ima med svojimi odjemalci do 300 nameščencev raznih vrst in ki vodi zanimivo statistiko o višini nakupov, mi je povedal, da je padel glasom te statistike konzum v zadnjem letu za več kakor eno tretjino. Številne rodbine kupujejo manj sladkorja in masti, kar sigurno ni v prid rodbinskim članom. Vedno čitamo in pridigujemo, da si moramo vzgojiti zdrav in odporen rod. Kako pa je to pri sedanjih razmerah mogoče! Treba bo pač energične roke, da se to nazadovanje stanu nameščencev že vendar enkrat ustavi in se prepreči še večje zlo.

Dodatek uredništva. Pod naslovom »Dr. Pipenbacher in mestno uslužbenstvo« je objavil »Sl. Narod« dne 13. maja članek, kjer nepodpisani avtor vehementno napada dr. Pipenbacherja zaradi njegove kritike občinskega gospodarstva in prejemkov mestnih uslužbencev v Ljubljani. — Iz članka objavimo nekaj odstavkov:

»Česar v dolgi povojni dobi ni našel nihče iz zastopstva tako zvanih pridobitnih krogov ali gospodarskih in političnih skupin, ki niso imele v svojem komunalnem programu ravno zastopanja koristi uradništva in uslužbenstva, to je bilo prihranjeno baš zastopniku uradniškega stanu, upokojenemu gimnazijskemu ravnatelju. V zgodovini strokovnega gibanja in borbe za stanovske koristi ni najti primera tako nesrečnega, da ne rečemo vprav škodoželjnega nastopa zastopnika istega razreda in stanu, kot je to slučaj gimn. ravnatelja g. dr. Pipenbacherja. Ne moremo brzditi svojega upravičenega ogorčenja nad takim postopanjem in tudi nobeno trkanje na »socialna« prsa nas ne more preprečiti, da ni govorila iz gosp. nepri-

jateljca le ona grda lastnost, ki ji pravimo zavist, ona nečedna lastnost, ki nas Slovence in to tudi najbolj nacionalno orientirane, dela tako majhne in nizkotne. G. dr. Pipenbacher mora uvideti, da s svojo socialno politiko in povsem svojim tolmačenjem reševanja gospodarske krize ne more storiti nikake usluge ne trgovcem, ne obrtnikom, še manj pa svojim kolegom drž. uradnikom in uslužbencem, ki so po teh čudnih izjavah vplivnega kolega potisnjeni v mučen položaj potrpežljivosti narodnih žrtev in reševalcev gospodarske krize. Bog očuvaj državno uslužbenstvo takih apostolov in prorokov.«

Dodamo še odlomek iz pojasnila dr. Pipenbacherja, katero je objavil »Slovenec« dne 20. maja o plačah ljubljanskih občinskih uslužbencev:

»Vse moje trditve glede njihovih plač slone na točnih številčnih podatkih, kakor jih je prinesel »Slovenec« in »Pohod«. Ne morejo jih omajati ali modificirati druge navedbe ali falsifikati. Tako n. pr. si nekdo dovoli trditi, da so začetni prejemki mestnih poduradnikov itd. celo manjši kakor drž. zvančnikov. Resnica je pa ta: začetek 19.800 Din in 12.480 Din; dif. 7320 Din ali 63%. Konec: 38.280 Din in 19.200 Din, dif. 19.080 ali 99%. Služitelji III. kat., t. j. II. kat. drž. služ., začetek: 13.200 in 9840 Din, dif. 3360 ali 34%; konec: 23.700 Din in 12.120 Din, dif. 11.580 ali 95%. Služitelji II. kat., t. j. drž. usl. I. kat., začetek: 14.400 Din in 12.120 Din, dif. 2280 ali 18%. Konec: 30.000 Din in 14.280; dif. 15.720 ali 110%. Toda »izenačenje naj se vrši navzgor«. Genijalna misel! — Uradnik z letno plačo 88.200 Din bi v času bede in pomanjkanja ne smel imeti še 24.000 doklade, ki jo ministrska naredba izreče prepoveduje. Take in slične slučaje ljudstvo obsoja z znanim krepkim izrazom.«

Uradniško pravo v praksi.

Takse za pritožbe državnemu svetu. Na vprašanje, kakšno takso je plačati, kadar se vloži na državni svet pritožba zaradi tega, ker upravno oblastvo ni v roku treh mesecev, odkar je prejelo razsodbo od državnega sveta (ali upravnega sodišča), ni izdalo novega upravnega odloka — je davčni oddelek finančnega ministrstva izdal naslednje pojasnilo: Namen takih vlog je ta, da bi zaradi istih drž. svet izdal odlok, ki naj popolnoma zamenja upravno odločbo. Taka vloga (pritožba) ni pravno sredstvo proti nekemu odloku upravnega oblastva, niti ni državni svet z ozirom na to vlogo pozvan, da odloča, kakor o pritožbah proti razsodbam upravnih sodišč, temveč je ta vloga navadna predstava, s katerimi se državni svet opozarja, da upravno oblastvo v smislu njegove razsodbe ni izdalo novega upravnega odloka v določenem roku. Zato se za tako vlogo (pritožbo) in odločbo, izdano z ozirom na njo, ne more zahtevati taksa iz tar. post. 52 taks. tarife, temveč samo taksa iz tar. post. 1 in 5 taksne tarife (torej koleka za 5 in 20 Din; op. ur.), ker se s to

vlogo (pritožbo) ne zahteva razčiščenje spornega prava, temveč samo odločba na podlagi razsodbe, za katero je bila taksa ob svojem času že plačana.

Zmanjševanje rodbinske pokojnine. V 2. odst. § 139. u. z. je predpisano, da se, kadar je več uževalcev rodbinske pokojnine in enemu izmed njih pravica do rodbinske pokojnine preostane, preostali pokojnina zmanjša po stopnjah, določenih v prednjem odstavku tega paragrafa. Ker uradniški zakon nikjer ne predpisuje, kako naj se izvrši to znižanje, zato se pri izvrševanju te določbe ne postopa enako, kar mnogokrat izziva spore, ki škodujejo upravi in uževalcem rodbinske pokojnine. Da se taki pojavi onemo-

Zahvala.

Podpisana **Kurnik Terezija**, vdova, Sv. Lenart, se zahvaljuje **Nabavljalnemu zadržanju drž. uslužbencev v Mariboru**, ki mi je takoj ob prijavi smrtnega slučaja v moji rodbini izplačala posmrtnino v znesku Din 3.552.—

Kurnik Terezija

Jules Lemaitre:

Prijateljstvo.

(Na robu Eneide.)

Niti Ahila in Patrokla, niti Oresta in Pilada ni družilo tako močno in tako nežno prijateljstvo, kakršno je vezalo najlepša dva Enejeva tovariša, Nisa in Euriala. »Drug drugega sta ljubila kar edinstveno,« pravi pesnik Virgil, »in bila sta nerazdružljiva vselej, celo v bitki.«

Euriales je bil mlajši. Njegova mati Ida ga je bila izročila Nisu v varstvo. In tako je bilo v Eurialovem prijateljstvu malce spoštovanja in hvalečnosti, Nisu pa je primešal prijateljstvu nekaj očetovstva: oba sta bila enako požrtvovalna, oba sta enako čutila potrebo živeti za prijatelja in oba sta se enako malo brigala za ženske. Z ujetnicami sta bila ljubezniva, toda posvečala sta jim komaj nekaj trenutkov.

Stari Ahates, ki je bil učil prijatelja v uporabi orožja, jima je pogostoma ponašal:

»Nevredno je moža, če se kar ves preda ljubezni do ujetnice ali tudi do ženske svobodnega stanu. Ženska ni ustvarjena za nič drugega, kot da tke platno, da pripravljajo jedila in da sem ter tje ob urah počitka

razveseljuje vojske. Toda kdor ljubi žensko bolj kot se spodobi, temu bo v njegovo sramoto ženska postala gospodar. Zmeden bo v posvetu in v dejanju zaradi spominov na njeno ljubkovanje. Nosil bo bolezen v sebi, ki mu bo zameglila razum in mu zlomila med pohodom ali v bitki kolena. Kmalu bo ženska usta in oči cenil višje od vsega, kar daje čast v življenju. Nasprotno pa ni nič častnejšega, niti koristnejšega od prijateljstva, ki družijo dva možaka. Zaupati si moreta svoje skrivnosti in se jima ni treba bati, da bosta izdana; pogovarjati se moreta dolgo časa, ker se razumeta; in tako se moreta okoristiti drug z mislimi drugega. Končno si moreta vzajemno pomagati v nevarnosti. Tisti, ki ljubi žensko, izgubi svojo moč, kdor ima prijatelja, si jo podvoji. Stari ljudje so se malo menili za ženske, ker so jih cenili, kolikor so vredne. Vidim, jo! da so se te še goje močno spremenile in da premnogi možki občutijo za ženske brezumna čustva. Spomniti se, da je ženska pogubila Trojo. Spomniti se, da je bilo dano kralju Eneju, da je mogel ustanoviti mesto, ki bo trajalo vekomaj, zato, ker je zmagal ženske zavlačivosti. Ne zaupajta ženski, o mladeniča!«

Euriales in Nisu sta poslušala te nauke in jih zvesto ohranila v srcih. —

gočijo in se prizadetim uževalcem rodbinske pokojnine omogoči prejemanje pokojnin brez nepotrebne prekinitve zaradi razpravljanja o tem, kdo naj in na kakšen način naj odloča o zmanjšanju pokojnine, je na podlagi §§ 1 in 8 zakona o organizaciji finančne uprave od 7. 12. 1929 in § 139 u. z. finančni minister predpisal z odločbo štev. 14.280/I od 30. marca 1933 naslednji postopek: kadar se mora postopati po določbi 2. odst. § 139 u. z., bo izdala odločbo o znižanju pokojnine po stop-

njah iz 1. odst. navedenega paragrafa, v prvi instanci pristojna fin. direkcija, t. j. tista, ki izplačuje dotično pokojnino. V materialnem pogledu mora biti odločba skladna s 1. odst. § 139 u. z., v formalnem pogledu se mora pa skladati z določbami §§ 106—110 zakona o splošnem upravnem postopku. Odločba se izda prizadetim pismeno brez takse. Ob pritožbi se postopa po predpisu § 120 zak. o sploš. uprav. postopku. Izdajanje teh odločb se mora izvršiti kar najujnejše.

Vestnik.

Posnemajte! Nabavljalna zadruga v Kranju je nakazala, kot običajno, tiskovnemu skladu našega lista podporo v znesku 500 Din. O tem nas je upravni odbor obvestil z dopisom iz katerega posnemamo: »Upamo, da bodo vse uradniške zadruge posnemale naš sklep. Za posamezno zadrugo taki prispevki ne tvorijo velike obremenitve, a od vseh strani zbrani prilogi bi pomenili lepo vsoto, s katero bi se mogel »Naš Glas« lepo razviti in zastopati stanovske koristi s še večjo vneto in s še večjim uspehom. Želimo Vam najboljšega uspeha itd.« — Objavljamo ta dopis naši javnosti v vednost, da bo mogla pravilno oceniti pravo dejansko zadrugarsko požrtvovalnost vzgledne Nabavljalne zadruge v Kranju. Posnemajte!

Nižji poštni uslužbenci za skupno organizacijo. Iz glasila Združenja p. t. t. uslužbencev, beograjskega lista »Jugoslov. pošta, telegraf i telefon«, posnemamo, da so zvančniki in služitelji, vključeni v navedenem združenju, sklenili na obnem zboru savske sekcije v Zagrebu resolucijo, s katero izjavljajo, da ne soglašajo z akcijo za odstranitev zvančnikov in služiteljev iz imenovanega skupnega združenja. Apelirajo na svoje tovariše, naj vztrajajo pri isti organizaciji oz. naj pristopijo, če še niso člani. Slično resolucijo je sprejelo 400 zvančnikov in služiteljev iz Beograda na ustanovnem obč. zboru beograjske sekcije Združenja p. t. t. uslužbencev.

Poučni izlet v Južno Srbijo. Sredi maja je odpotovalo iz Ljubljane približno 70 železniških uradnikov, članov Združenja železniških uradnikov, na desetdnevno poučno ekskurzijo v Skopje, Bitolj, Ohrid in nazaj preko Kosova in Kragujevca. Izlet je priredil ljubljanski oblastni odbor Združenja železniških uradnikov in omogočil s tem članom, da si ogledajo vse znamenitosti Južne Srbije.

Zanimivo delo. Služitelj pošte Zagreb II, Vinko Lenac, je izdelal iz uporabljenih poštinih znamk sliko kraljevske družine. Slika, ki je velika z okvirom 184×145 cm, je izdelana na 6 mm debeli vezani leseni plošči in je težka 55 kg, predstavlja pa Nj. Vel. kralja, kraljico in prestolonaslednika Petra. Za sliko je marljivi avtor porabil skoro 100.000 že žigosanih poštinih znamk. Izdelana je tako natančno, da se more komaj iz neposredne bližine ugotoviti, da je sestavljena iz

delcev znamk. Na kongresu Združenja p. t. t. zvančnikov in služiteljev so zborovalci sklenili, da organizacija to sliko kupi od avtorja za 30.000 Din in jo nato pokloni kralju. V ta namen bodo vsi člani organizacije pet mesecev plačevali po 10 Din, da se slika kupi.

Poštar. Po pravilniku Združenja p. t. t. zvančnikov in služiteljev kraljevine Jugoslavije, ki je bil sprejet na obnem zboru dne 23. aprila t. l., je postal list »Poštar« društveno glasilo, čigar obvezni naročnik mora biti vsak član navedene organizacije.

Uspeh slovenskih arhitektov. Železničarska stanovanjska zadruga v Sarajevu je razpisala natečaj za idejne skice stanovanjske naselbine »Crni vrh«, katero namerava sezidati za svoje člane. Meseca aprila je ocenjevalni odbor pregledal vlozene osnutke. Od vseh 45 predlaganih del ni noben izpolnjeval pogoje natečaja, tako da je ocenjevalni odbor odločil, da se prva nagrada sploh ne podeli nobenemu konkurentu. Zato sta se razdelili poleg druge nagrade še dve III. nagradi. Prvo obeh III. nagrad v znesku 8000 dinarjev je prejel projekt, katerega sta vposlala arh. Danilo Kocijan iz Sv. Jurija pod Kumom in arh. Franc Novak iz Murske Sobotice.

Uradne ure na sodiščih. Za določbo od 1. junija do 31. avgusta so uradne ure pri okrožnem in sreskem sodišču v Ljubljani ob delavnikih od 7.30 do 13.30, ob nedeljah in praznikih od 9. do 11.

Tudi socialna politika! Uprava ljubljanske cestne železnice je te dni zvišala vozne cene (povišala je ceno vozovnicam za prestop in vnovič uvedla nočni pribitek), hkrati pa znižala plače uslužbencev. Te ukrepe utemeljuje z današnjo — krizo. Te pa menda potniki in družbeni uslužbenci ne občutijo. Vprašanje je seveda, če bodo ti ukrepi mogli cestni železnici koristiti. Zanimivo pa je, da smatrajo narodno gospodarski strokovnjaki javna prometna sredstva, kot so n. pr. cestne železnice, za obče koristne naprave, ki ne smejo delovati zgolj s pridobitnim namenom. Večino delnic cestne železnice ima ljubljanska občina.

Prav je povedal! Pretekli petek (12. maja) so se sestali ugledni ljubljanski trgovci na razgovor o naši domači gospodarski krizi. V razgovor je posegel tudi ugledni ljubljanski trgo-

roki in deroči hudournik. Nato je skočil Metabus v reko in našel na onem bregu dete zdravo in rešeno na kopju, ki se je zapiralo v zemljo. Še tresočo je sulico izdrl iz tal...

Živel je s hčerko v samotni gorâ in gozdov. Vzredil jo je s kobiljim mlekom in ko je znala tekati, ji je dal v roke lok in puščice in jo odel preko nežnih ramen s tigrovim krznom.

Ko so se Trojanci izkrcali v Italiji, je štela Kamila petnajst let. Bila je čudovito lepa in večja v ravnanju z orožjem. A njene oči so bile čiste, sveže in globoke, kakor nepremični vrelci v globini pragozda.

Ker je sovražil tuje in se je naveličal brezdelja, se je Metabus ponudil v službo kralju Turnu in se s Kamilo pridružil vojski Rutulov.

Že v prvi bitki je amaconka Kamila s strelcami ubila veliko število trojanskih vojščakov. Nato je potegnila meč, da bi se borila od blizu. V metežu se je znašla tesno poleg Euriala, ki je bil na konju.

Spopad je bil silovit. Z naglimi zamahi sta se naskočila z mečema, ki sta se ujela, med tem ko sta se konja, bok ob boku, s šumnim cepetanjem vrtela drug okoli drugega.

V tistem času se je pojavila v sovražnikovem taboru amaconka Kamila, katero je pripeljal njen oče Metabus.

Kamila je bila še čisto majčkена, ko jo je kralj Metabus, katerega so zaradi njegovega trinoštva prepodili iz mesta Priverne, odnesel s seboj na beg. Bežal je proti goram, ki so zapirale obzorje, in si pritiskal pod plaščem otroka k prsim. Zasedovalci, katere so poslali za njim, so se razkropili po planjavi in njihove puščice so mu sikale okoli glave. Pribežal je do reke Amasena, ki je tekla v prepolni strugi, narasla zaradi nalivov. Pripravil se je, da preplava reko, toda zbal se je za svoje dragoceno breme.

Tedaj ga je obšla dobra misel. Imel je s seboj dolgo sulico, težko in grčavo, ki je imela ost kaljeno v ognju. Trdno je privezal otroka na sredo sulice z jermeni in zavijtel kopje z besedami:

»O Latonina hčerka, deviška lovka, posvečam ti svojo hčerko. Tebe prosi milosti in pomoči. Prvikrat drži v svojih rokah orožje, ki ga nosiš ti. Reši in sprejmi za služabnico otroka, katerega zaupam negotovosti ozračja...«

Izgovoril je in zamahnil s krepko roko zagnal kopje in na sulico, ki je živigaje rezala zrak, je Kamila prekoračila ši-

vec g. Stanko Florjančič, ki je rekel — po »Slovincu« — med drugim tudi tole: »Nehati mora grda navada, da vsakogar, ki tudi z najboljšim namenom kritizira razne nedostatke, proglase, za hujšaka, punktaša, defetista, veleizdajalca in podobno. Resna kritika je absolutno potrebna, če hočemo priti iz sedanjih razmer ven. Samo oni, ki dobro zaslužijo, lahko govorijo, da je treba potrpeti. Dober državljani in nacionalist je oni, ki skrbi, da ima narod svoj kruh.« — (»Kmeti list«.)

Najpraktičnejši pouk o razvoju stanja našega gospodarstva nudi vsem slojem XIII. Ljubljanski velesojem od 3. do 12. junija. Istočasno pa vzbuja tudi nacionalno zavest, saj je velesojem edini forum, kjer je praktično

prikazana delavnost, zmožnost in organizacijski talent Slovence. Nikomur naj ne bo žal 10 Din za vstop na sejmšče, saj je ta vstopnina v primeri s tem, kar velesojem nudi poučnega in zanimivega, malenkostna.

Kdor ima svoje dete rad, mu daje samo: Kathreiner Kneippovo sladno kavo s pravim »Francovim« dodatkom. Od zdravnikov najbolj priporočano!

Radio razstava na XIII. Ljubljanskem velesojem od 3. do 12. junija bo letos izvanredno bogata. Zastopane bodo znamke Ingelen, Eltz, Siemens, Philips, Telefunken, Tungsram, od navadnih detektorjev do najfinejših aparatov. Razstavljene bodo tudi vse potrebščine za radioamaterje.

Iz organizacij.

Zborovanje železniških uradnikov. Dne 14. maja se je vršil v Ljubljani XII. redni občni zbor Združenja železniških uradnikov, ki ima svojo centralo v Zagrebu. Udeležba je bila zelo velika in se je zborovanja udeležilo zlasti mnogo članov iz zagrebske sekcije. Iz tajniškega poročila je razvidno, da je bilo minilo poslovno leto zelo uspešno. Organizacija je dosegla svoj poglobitvi smoter, namreč odobritev društvenih pravil skladno z določbami novega zakona o državnem prometnem osebeju. Poročilo je obravnavalo tudi delo obeh oblastnih odborov in posvetilo več pripomb družbenemu glasilu »Glasniku železniških činovnikov«. Po zadnji statistiki šteje organizacija približno 800 članov železniških uradnikov. Po daljši razpravi so bila sprejeta spremenjena društvena pravila in sicer soglasno. Pri volitvah je bil izvoljen za predsednika g. Josip Ohad in vrsta odborov. K sklepu so bili sprejeti še predlogi za osrednje društveno zborovanje in sicer v glavnem stanovskega in službenega značaja. Tudi glede na proslavo 25. letnice obstoja organizacije, ki se bo vršila prihodnje leto v Zagrebu, so bili storjeni primerni sklepi.

Prvi kongres p. t. t. nižjih uslužbencev. Dne 23. aprila se je vršil v dvorani Delavske zbornice v Ljubljani prvi kongres Združenja p. t. t. zvičnikov in služiteljev kraljevine Jugoslavije. Udeležba je bila prav povoljna in so se zbrali nižji p. t. t. uslužbenci iz vse države, razen iz vardarske, primorske in drinske poštne direkcije. Kongres je otvoril bivši predsednik Osrednjega društva nižjih p. t. t. uslužbencev g. Penko. Pozdravil je udeležence in zastopnika prometnega ministra, direktorja pošte in telegrafa g. dr. Tavzesa. Ta je želel novemu društvu uspeh in da bi vzgajalo nove člane v dobre državljane.

Govorili so na zborovanjih delegati iz Beograda, Zagreba, Novega Sada, Vinkovcev in iz Ljubljane ter Maribora. Pri volitvah so bili soglasno izvoljeni v odbor sami služitelji in zvičniki iz Beograda, kamor se je hkrati preselila tudi centrala organizacije. Za predsednika je bil izvoljen g. Stanko Vujanović. Na to je bil soglasno izvoljen za dosmrtnega častnega predsednika novega Združenja g. Josip Penko, zaslužni organizator nižjih poštne uslužbencev v Sloveniji. Pravilnik je bil nato soglasno sprejet, prav tako tudi obširna resolucija. — Resolucija zahteva med drugim tudi nedeljski počitek za pismonoše, omogočenje zadostne strokovne izobrazbe nižjih uslužbencev, spopolnitev staleža zvičnikov in služiteljev z nastavitvijo novih uslužbencev. Ob upokojitvi naj se upokojencem takoj prizna in izplača pokojnina. Vsemu osebeju je treba omogočiti izrabo dopustov. Potrebna je pa tudi prevedba služiteljev v zvičnike in zvičnikov v uradnike. Dnevničarska služba naj se upošteva za napredovanje. Tudi naj se ime Združenja p. t. t. uslužbencev, ki ima sicer še zdaj za člane višje in nižje poštne uslužbenke, spremeni v »Uradniško združenje«. — Prihodnji kongres organizacije se bo vršil meseca marca 1934 v Beogradu. Na zborovanju je sodelovala mariborska poštna godba in pa pevski zbor.

Zahvala.

Podpisani Baumgartner Tobija, pol. okol. nadzornik v p. se zahvaljujem Nabavljalni zadrugi drž. uslužbencev v Mariboru, ki mi je takoj ob prijavi smrtnega slučaja v moji rodbini izplačala posmrtnino v znesku Din 3 403.—.

Baumgartner Tobija

Zborovanje zemljiškopravniških uradnikov.

Ljubljanska sekcija Združenja zemljiškopravniških uradnikov kraljevine Jugoslavije je imela dne 14. maja redno letno skupščino v justični palači v Ljubljani.

Navzočih je bilo osebno 54; s pooblastili zastopanih pa 23 članov. Nepričakovano velika udeležba na skupščini je pokazala, da je zavel v organizaciji in med članstvom nov duh. Po pozdravu na vse navzoče in ugotovitvi sklepčnosti je predsednik Joško Ziherl otvoril skupščino in poudarjal, da število članov, ki se je od lanske skupščine dalje podvojilo, dokazuje, da stanovska zavest kljub težkim nevarnostim v današnjih resnih časih ni izumrla, pač pa nasprotno. Zanimanje za organizacijo po-

staja vedno večje in število članstva se vedno večja. Poudarjal je dalje, da so bili na današnjo skupščino vabljeni z okrožnico tudi vsi neveljavni tovariši in obžaloval, da se vabilu ni odzval od teh niti eden. Kljub temu pa je bil prepričan, da bodo vstopili v sekcijo tudi še ti tovariši, ki bodo spoznali, da je društveno delo nesebično, namenjeno v prid vsem tovarišem brez izjeme, toraj tudi onim, ki danes še niso člani. Namen sekcije pa je poleg tega, da brani interese svojega članstva tudi še ta, da goji med svojim članstvom čut skupnosti, da čuva njihov stanovski ugled in pospešuje medsebojno spoznavanje z raznimi prireditvami, sestanki itd.

Toda kar naenkrat je Eurialu omahnila roka, kakor da se je mladi junak odpovedal obrambi.

To pa zato, ker je bil zagledal oči bojevnice Kamile.

Devica je dvignila meč in bilo bi po Eurialu, če ne bi bil Nisus priskočil prijatelju na pomoč. Z naglim zamahom je odvrnil meč in ga z naslednjim udarcem preklal na dvojce. Zdaj mu je bila torej amakonka izročena na milost in nemilost.

Toda obstal je in kar naenkrat okrenil konja.

To pa zato, ker je zagledal oči device, njena čista usta, ki so bila celo v srdu podobna cvetu, in plave kosme las, ki so ji uhajali izpod lahne čelade.

Zvečer po bitki privkrat nista začutila Nisus in Euriales potrebe, da bi bila skupaj. Pozabila sta si pripovedovati dnevne vtise, kakor sta to delala ponavadi. Ločila sta se, da skoro nista spregovorila besedice. Euriales je hlinil hudo utrujenost in odšla sta vsak v svoj šator.

Drugi dan (vojski sta bili dogovorili tridnevno premirje) je Euriales ob zori odšel iz taborišča in se povzpel po skriti stezi

skozi goščavo na vzvišino, odkoder je bilo videti rutulsko taborišče, oddaljeno dva streljaja.

Ob vznožju hriba je tekla rečica. Euriales je zagledal Kamilo, ki je peljala svojega konja napajat k reki. Obledela je bila samo v žvepleno rumeno tuniko, ki je bila prepasana okoli oblih bokov z jermenom, meča so ji pa tičala v lahni golenicih iz kozje kože. Razpeti lasje so se ji usipali ob bokih. In v posebnih žarkih vzhajajočega sonca in skozi mehurčke razpršene vode, ki so padali na tla kot biserni dež, se je s svojimi zlatimi lasmi in rumeno tuniko zdela podobna mali poluboginji, ki se je nadnaravno prikazala.

Ko se je Kamila vrnila v rutulsko taborišče, se je Euriales vrnil s hriba. Na temni stezi je spoznal Nisa, ki je šel navkreber. Prijatelja sta se spogledala, rekla si pa nista nič, ker sta jasno videla drug v drugega očeh misel, katero sta hotela oba zamolčati.

Oba naslednja dneva se nista videla.

Vendar je med tem Nisus premišljal: »Naju oba, brata Euriala in mene, je obsedla ta ženska. Dokler bo tod, bova pred njo v bitki strahopetna. Če jo pa

Predsednik je poročal dalje izčrpno o socialnem, gmotnem in stanovskem položaju zemljiškopravniških uradnikov. Omenjal je tudi, da je bila organizacija v minilem letu močno zainteresirana na ureditvi stanovanjskih najemnin in je pokrenila skupno akcijo z ostalimi organizacijami in Društvom stanovanjskih najemnikov za pravično ureditev stanovanjskih najemnin, ki globoko posegajo v živlensko vprašanje vseh državljanov in privatnih uslužbencev.

Z zahvalo članom upravnega odbora in vsem tovarišem za njihovo sodelovanje je zaključil predsednik svoje poročilo in želel bodočo upravi, da uspešno nadaljuje pričetno delo za interese zemljiškopravniškega uradništva.

Tajnica Lojzka Beštova je poročala, da šteje sekcija 125 rednih članov. Odborovih sej je bilo 10. Dopisov je došlo 106, odgovorov pa je bilo odposlanih 69 poleg 472 kosov okrožnic. Iz tajniškega poročila posnemamo, da se je sekcija udeležila po svojem predsedniku poklonitvene deputacije pri Nj. Vel. kralju v Beogradu dne 3. marca t. l. Poročilo omenja vse važnejše predstavitve in akcije, ki jih je sekcija pokrenila za dobrobit svojega članstva in apeluje na vse navzoče, naj skušajo pridobiti v sekcijo še one tovariše, ki danes še kolebajo in v svoji brezbrižnosti ne uvidevajo velikega pomena močne organizacije. Mesečni prispevki ne smejo in ne morejo biti povod abstinenca, saj celo delavske organizacije zahtevajo od svojih članov višje prispevke. V sekciji ne sme manjkati nihče in ko dosežemo to, bodo naše zahteve na merodajnih mestih tembolj upoštevane.

Iz blagajniškega poročila, ki ga je podal Janko Gostič, pa je razvidno, da je imela sekcija Din 12.963,73 dohodkov in Din 6.464,25 izdatkov, toraj čistega prebitka Din 6.499,48. Upravnemu odboru je bila na predlog nadzornega odbora izrečena soglasno in z odobravanjem razrešnica. Soglasno je bil odobren tudi proračun, ki izkazuje Din 7.250,— dohodkov in prav toliko izdatkov. Mesečna članarina znaša kakor doslej Din 7,—, pristopnina pa Din 10,—.

V upravni odbor so bili izvoljeni soglasno sledeči člani: Ziherl Joško, Kustrin Franjo, Bešter Lojzka, Gostič Janko, Podboj Fran, Selko Janko, Weber Minka, Turk Pavla, Tavzes Mijo, Turk Josip, Istenič Albin, Jalovec Maks, Vrtačnik Slava.

Kot odborniki-poverjeniki oziroma njih namestniki na sedežih zbornih sodišč in sicer: Maribor: Karba Jurij, Kleber Pavel; Celje: Mikuletič Bernard, Zupčič Alojzij; Novo mesto: Majnik Ivan, Barbič Ivan.

Sklenjena je bila nadalje soglasno tudi predstava, s katero se naproša ministrstvo za pravdo, naj se v interesu službe zasedajo vsa mesta pisarniških in zemljiškopravniških uradnikov po razpisu v »Službenih Novinah« in v službenih listih posameznih banovin in to na predlog pristojnih apelacijskih sodišč.

Dalje je skupščina sklenila povabiti potem, ko bo razjasnjeno vprašanje vračunavanja službene dobe v pokojnino in za položajni dodatek, vse tovariše, ki dosežejo najvišje po zakonu za zemljiškopravniške uradnike dosegljive skupine in imajo polna službena leta, naj vložijo prošnje za upokojitev in s tem omogočijo napredovanje svojim mlajšim tovarišem.

Upravni odbor je skupščina pooblastila, da po svoji uvidenosti določi kraj zborovanja za prihodnje leto.

Ob 13. uri je zaključil predsednik lepo uspešno skupščino in se zahvalil zborovalcem za njihovo vztrajanje in smoteno pravljanje o vseh točkah dnevnega reda.

Po skupščini se je vršilo skupno kosilo in nato so si zunanji udeleženci letne skupščine ogledali Grad in za tujski promet vabljivo atrakcijo — nebotičnik.

Le prehitro je mineval čas lepega zborovanja, ki je poteklo v najlepši harmoniji.

ujameva, bo še slabše. Morda bi z velikim naporom poguma zmogel, da se žrtvujem zanj, ker je slabotnejši in mlajši, in mu odstopim njo, čije oči so nama vile strupa v kri. Toda tedaj bi bil on zgubljen. In potem naj se zgodi kar hoče, najinega prijateljstva bi bilo konec. Treba je torej, da ubijem to žensko, če hočem ostati Eurialu prijatelj, do čegar mi je več nego do katerekoli reči na svetu. Toda ubiti jo moram zvičajno v mraku in ne da bi videl njen obraz. Zakaj če ga zagledam, ne bom imel več poguma zamahniti.«

Euriales je pa premišljal zase:

»Če postane ta ženska najina ujetnica (ker so nam bogovi obljubili zmago nad Rutuli), ali bo ljubila mene in tedaj bo Nisus nesrečen, ali bo pa ljubila Nisa in tedaj ga bom sovražil. To bi pa bilo prestrašno, zakaj v vsem sem Nisov dolžnik. Ljubil me je in skrbel zame, kakor bi bila to storila mati; z vzgledom me je naredil za moža; kar imam kreposti, jih imam od njega in že mnogokrat mi je rešil življenje v bojnem metežu. Treba je torej da Kamila izgine. Toda ne bi je mogel napasti iz obraza v obraz, zakaj če bi se zazrl v njene oči, bi mi pal meč iz rok in zoper voljo bi se ji vdal.« —

TOVARIŠ!
SI ŽE PORAVNAL
NAROČNINO?

Po svetu.

Konec znižanju uradniških plač na Češkoslovaškem. Zastopniki strokovnih organizacij državnih uslužbencev, pripadniki vseh strank vladne večine, so nedavno obiskali ministrskega predsednika, da se pouče, koliko je resnice na vesteh o bližnjem znižanju uradniških plač. Ministrski predsednik Jan Malypetr je odposlancem zagotovil, da vlada ne namerava izvesti nobene ukrepa, ki naj bi poslabšal gospodarski ali pravni položaj češkoslovaškega državnega uslužbenstva. Tudi znižanje staleža ni nameravano, pač pa proučuje vlada primerne poenostavitve upravnega postopka in reorganizacijo celotne državne uprave. Ker v zadnjih letih na Češkoslovaškem ni bilo napredovanj v državni službi, so zastopniki vprašali ministrskega predsednika, kaj namerava vlada storiti v tem pogledu, nakar so sprejeli zagotovilo, da bo v kratkem upokojeno večje število starejših, že dosluženih uslužbencev, s čimer bo mogoče izvršiti napredovanja.

Francosko uradništvo proti znižanju plač. Ko so se konec februarja razširile vesti, da namerava francoska vlada znižati plače državnemu uslužbenstvu, je »Zvezni kartel javnih namestencev« odredil protestno stavko. Najbolj se je opazil uspeh tega sklepa v Parizu, kjer so se udeležili protestne akcije polnoštevilno zlasti uslužbenici cestne železnice, avtobusov in pošto-telegrafsko osebje. Tudi na pariških osnovnih in srednjih šolah so enako kakor na poštinih in vseh ostalih uradih, — izvzemši policijo — prekinili za kratek čas pouk, s čimer so opozorili občinstvo na namen vlade, da se prejemki državnega uslužbenstva znižajo. Ta protestna akcija je imela uspeh, ker je bila razprava o znižanju plač in pokojnin v parlamentu odgodena in se je ministrski predsednik pričel pogajati z uradniškimi organizacijami in sindikati.

Nova zaprisega avstrijskih uslužbencev. Meseca maja so vsi avstrijski zvezni uslužbenici po odločbi vlade Avstrijske republike vnovič opravili službeno prisego, to pa zaradi znanih političnih homatij. Besedilo zaprisege je naslednje: »Prisegli boste pri Bogu Vsemogočnemu in pri vaši časti in vaši vesti, da boste Avstrijski zvezni državi zvesti in pokorni in da boste neprelopljivo izpolnjevali zakone republike. — Prisegli boste dalje, da se boste z vso silo in z vso vnamo posvetili službi in da boste v vsaki službeni funkciji izpolnjevali dolžnosti vaše službe vestno, nepristransko in nesebično, da boste vselej varovali javne interese, po svojih močeh delovali, da se prepreči vse, kar bi jim moglo škodovati ali ovirati redni potek uprave in da boste pri izvrševanju službe varovali pravice in dostojanstvo slehernega državljana. — Zlasti boste prisegli, da boste zvezni vladi, katero je postavil zvezni prezident, zvesti in pokorni, da se boste službenim nalogom vaših predstojnikov pokorili, da boste pri izvrševanju istih po svojem najboljšem znanju in vesti štitali zaupane vam službene interese, da boste zvesto čuvali uradne tajnosti in da boste najtočnejše izvrševali v uradu in izven njega vse dolžnosti, katere vam zakoni nalagajo. — Tudi boste prisegli, da ne boste pripadali nobeni inozemski družbi, ki bi zasledovala politične svrhe, in to ne zdaj kakor tudi ne v bodoče.«

Obleke kemično čisti, barva, pilsa In lika tovarna J. O. S. R. E. I. C. H.

Na večer dneva, ko je poteklo premirje, je dejal Nisus Eurialu:

»Prijatelj, tri dni sem molčal, ker sem koval velik načrt. Vem za kraj, kjer se je mogoče ponoči vtihotapiti v rutulski tabor, ne da te opazijo straže. Pojdi z menoj in pokoljeva jih veliko število v spanju. Pojdi in prisreživa, da od glav, katere nama bodo izročili bogovi, ne prizaneseva nobeni!«

»Brat,« je rekel Euriales, »prisežem ti.«

Tisto noč, noč brez meseca, je Kamila trdno spala v kotu svojega šatora.

Majhna svetiljka je metala blede odseve na čelado in šlem, ki sta visela ob platneni steni, toda obraz mladega dekleta je bil v senci.

Neslišno je vstopil Nisus, ves rdeč od krvi, ker je bil poklal na tihem že veliko število Rutulov.

Opazoval je dražestno telo, zlekjeno na preprogi in ko je po dihanju spoznal, kam mora udariti, je zasadi, okrenivši se, bodalo amakonki v srce.

Ta trenutek se je prikazal ob vhodu v šator Euriales, ves blede.

»Storjeno je«, je rekel Nisus.

In jokaje sta se mladeniča objela.

K. D.

Tovariši! Kupujte svoje potrebščine pri trdkah, ki oglašujejo v „Našem Glasu“! — Kdor podpira nas, ga podpiramo mi!

MANUFAKTURNA TRGOVINA
FABIANI & JURJOVEC

LJUBLJANA — STRITARJEVA ULICA 5

Priporoča svojo veliko izbiro volnenega blaga za gospode in dame. Belo blago za različno perilo v poljubni širini. Krasna zaloga zastorov in preprog. (Piš, tapestri itd.) — Puh, perje, kapok, volna, žima vedno v zalogi. Blago je iz prvovrstnih angleških in čeških tovarn. Gg. uradnikom proti takojšnjemu plačilu 10% popusta.

Sprejem od cenj. uradništva pri-
nešeno blago v izdelavo po izredno
nižkih cenah. Za prvovrstno delo
obleke Din 385.— Za delo obleke iz
preproste kvalitete blaga Din 275.—

Za dame najelegantnejši damski plašči.
Za gospode po meri vsakršna oblačila.
Za dame in gospode vsa sportna
oblačila, dežni plašči, trenchcoati, pumparice.

K. Pučnik Šelenburgova
ulica št. 1
nasproti kavarne „Zvezda“

Za cenjeno uradništvo izdatno nižje
cene in ugodnosti pri odplačevanju.

*Varno naložite
svoj denar v*

VZAJEMNI POSOJILNICI

REGISTROVANI ZADRUGI Z OMEJENO ZAVEZO
V LJUBLJANI ♦ MIKLOŠIČEVA CESTA ŠT. 7
POLEG GRAND HOTELA UNION V LASTNI PALAČI

Obreštuje najugodnejše
Telefonska številka 2412
Štev. poštne hran. 11.165

SUKNO TEOKAROVIC

Nova pošiljka
KAMGARN in
„FRESCO“ da-
lje „BURET“ svi-
la za gospode in
dame v 8 barvah
v širini 160 cm

á Din 80.—

Oglejte si veliko izložbo tudi
na velesejmu v paviljonu **M**

PARNA PEKARNA
JEAN SCHREY NASL.

JAKOB KAVČIČ

VEČKRAT NA DAN SVEŽE PRIZNANO
NAJBOLJŠE VSAKOVRSNO PECIVO

Priporoča se cenj. občinstvu
špecerijska trgovina

LESKOVIC & MEDEN

Ljubljana, Jurčičev trg 1

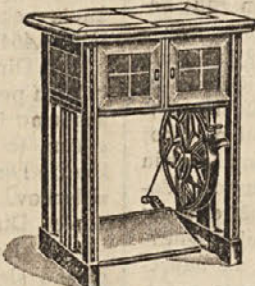
Modno blago, perilo in po-
trebščine za šivilje in kro-
jače priporoča trdka

A. PERSCHE
LJUBLJANA, Marijin trg št. 8.

Priporočamo Vam najboljšo šivalno stroje in kolesa

Adler, Gritzner
Švicarski ple-
tilni stroji **Dubied**

Brezplačen pouk v vezenju

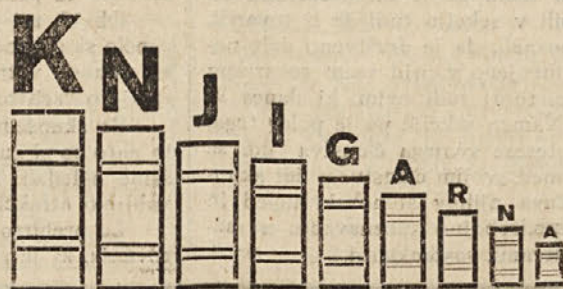
Večletno izkušstvo

edino le pri trdki

Jos. Petelinc, Ljubljana
Tel. št. 2913. za vodo.

Priporočamo trdko
M. Tičar, Ljubljana
za nakup vseh pisarniških
in šolskih potrebščin.

**! PORAVNAJTE
NAROČNINO !**

UČITELJSKE TISKARNE
LJUBLJANA MARIBOR
FRANČIŠKANSKA 6 TYRŠEVA ULICA 44
TELEFON ŠTEV. 3397 TELEFON ŠTEV. 2628
RAČUN POŠTNE HRANILNICE ŠTEV. 10.761

priporoča cenjenemu občinstvu svojo zalogo vseh pisar-
niških in šolskih potrebščin. Lastna izdelovalnica šolskih
zvezkov. Knjigarna sprejema naročbe na knjige iz ino-
zemstva, na vse domače in inozemske liste, revije itd.
Velika izbira pisemskega papirja, razglednic in slik.
Cene solidne! — Postrežba točna! — Zahtevajte cenik!

Ivan Perdan nasl., Ljubljana

Veletgovina kolonijalnega in špecerijskega blaga.

Nudi po najnižji dnevni ceni: kavo, riž, testenine, najfinejše na-
mizno olje, čaj, žganje ter vse drugo špecerijsko blago.

Postrežba točna in solidna.

Krojaški atelje

FRAN IGLIČ, LJUBLJANA

Pražakova ulica.

Izdeluje se za dame in gospode po najnovejših krojih. — Lastna
zaloga modnega blaga. — Uradnikom znaten popust ali na obroke.

A. & E. Skabernè, Ljubljana

Velika izbira češkega in angleškega sukna.

Dežnike

Nogavice

VSE IZ LASTNE TOVARNE

v priznani solidni in elegantni izdelavi
ODDAJAMO PO TOVARNIŠKIH CENAH
v naši prodajalni v Ljubljani,

PRED ŠKOFIJO 10

PRVA JUGOSLOVANSKA TOVARNA DEŽNIKOV IN NOGAVIC

JOSIP VIDMAR

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin, Ljubljana

Vodnikov trg št. 5.

F. Z. Z. O. Z.

Telefon št. 2421.

Državni uslužbenci!

Vaša nakupovalnica mora biti edino zadružna prodajalna. V zalogi ima vedno sveže špecerijsko blago. Dostava na dom brez-
plačna. Preskrbuje kurivo, posreduje nakup manufakturnega blaga pri Zadrugi državnih železničarjev in pri trdki Teokarović.

Širite zadržno misel med svojimi tovariši!